

در باب عکاسی خیابانی — و تصویر شاعرانه —

الکس وب، ربکا نوریس وب | طلایه عابدزاده

• جامعه/عکاس •

Alex Webb | Rebecca Norris Webb

ON STREET PHOTOGRAPHY AND POETIC IMAGE

فهرست مطالب

<p>۶۰ ..... در باب تنش خلاقانه</p> <p>۶۲ ..... لبه</p> <p>۶۴ ..... گم‌شده در استانبول</p> <p>۶۶ ..... خواندن چشم‌انداز</p> <p>۶۸ ..... رمان‌ها به‌مثابه راهنما</p> <p>۷۰ ..... دل‌مشغولی</p> <p>۷۴ ..... هنر شکست</p> <p>۷۷ ..... در باب ته‌رنگ</p> <p>۷۹ ..... درباب نوشته‌ها و تصاویر</p> <p>۸۱ ..... سمفونی و سونات</p> <p>۸۳ ..... خرد بازنگری</p> <p>۸۴ ..... آنجا بودن</p> <p>۸۶ ..... در باب همکاری</p> <p>۹۰ ..... نور مثل یک پرنده</p> <p>۹۲ ..... زمان به‌مثابه ویرایشگر</p> <p>۹۴ ..... چشم نکته‌بین</p> <p>۹۶ ..... راز زندگی</p> <p>۹۸ ..... ترجیع بصری</p> <p>۱۰۰ ..... سؤال کردن</p> <p>۱۰۳ ..... زندگی کردن و مُردن</p> <p>۱۰۶ ..... پایان به‌مثابه آغاز</p> <p>۱۱۰ ..... در پایان روز</p>	<p>۷ ..... مقدمه به قلم تجو کول</p> <p>۱۲ ..... مرد نابینا و اتوبوس</p> <p>۱۴ ..... اولین عکس</p> <p>۱۶ ..... چشم دوربین</p> <p>۱۸ ..... در جست‌وجوی عکس‌ها</p> <p>۲۰ ..... غیر مستقیم بگویند</p> <p>۲۲ ..... قدم‌زدن و منتظر ماندن</p> <p>۲۶ ..... درباره‌ی آبی</p> <p>۲۸ ..... تصویر تابناک</p> <p>۳۰ ..... رنگ هیجان است</p> <p>۳۲ ..... لطف دیگران</p> <p>۳۴ ..... سرزمین‌های ناشناخته</p> <p>۳۶ ..... تناقض میت‌بارد</p> <p>۳۹ ..... خواب سفر می‌بینم</p> <p>۴۲ ..... قاب‌های شلوغ</p> <p>۴۴ ..... استعاره غیر منتظره</p> <p>۴۶ ..... جایی که رودخانه جاده می‌شود</p> <p>۴۸ ..... اشتباهات به‌مثابه نقشه راه</p> <p>۵۰ ..... گم‌شده و فقدان</p> <p>۵۲ ..... نیک‌بختی</p> <p>۵۴ ..... سایه‌های متزکر</p> <p>۵۸ ..... بُز کوهی</p>
--	---

مردناییناواتوبوس

یکبار، دنیس جانسون، شاعر و داستان‌نویس، روند شعرسرایی خود را برایم شرح داد. سال‌ها پیش، او در بیابانی در حاشیهٔ فینیکس زندگی می‌کرد. هر روز، مردی نایینا درحالی‌که عصایش را به این‌ور و آن‌ور می‌زد به ایستگاه اتوبوس محل می‌آمد. وقتی اتوبوسی می‌رسید، هیچ‌وقت از راننده دربارهٔ مقصد چیزی نمی‌پرسید. هر اتوبوسی که از راه می‌رسید فقط سوار می‌شد.

برای دنیس این همان شعر بود. برای من این داستان جنبه‌ای از عکاسی را نمایان می‌کند که مهم‌ترین وجه مشترک کار من با کارهای ربکا، همسر و همکار خلاقم، است. اگرچه ما در نگاه به مسائل شیوه‌های متفاوتی داریم، هر دو از جان‌ودل این ایده را می‌پذیریم که عکاسی و نشانه‌گذاری مانند سفری خلاقانه است؛ سفری که نه منطقی بلکه شهودی است، نه برنامه‌ریزی شده بلکه خودانگیخته است.

جهان در این سفر دوگانه همکار ما است: سفری رو به درون و خود و سفری رو به بیرون و به‌سوی جهان. برای من عکاسی در هائیتی به طور مستقیم به کارهای رنگی انجامید. در هائیتی انگار رنگ‌های سیر در فرهنگ تنیده شده بودند. جهان زنده و پرهرج‌ومرج هائیتی، برخلاف خموشی خاکستری - قهوه‌ای گذشتهٔ من در نیوانگلند، من را نه فقط درمقام عکاس که به‌عنوان انسان نیز تغییر داد.

ربکانوریس‌وب

REBECCA NORRIS WEBB

آینهٔ عقب، ۲۰۰۵ تا ۲۰۱۱

سفر خلافتانه ربکا که از شعر شروع شده است جهان طبیعی ای را که معمولاً از آن عکس می‌گیرد، از جمله غرب آمریکا که در آن بزرگ شده است، و در عین حال چشم‌انداز درونی خود او را ترسیم می‌کند. ربکا برای نوشتن کتاب‌هایش شیوه منحصر به فردی دارد؛ گویی چشم‌های شاعر او کتاب‌ها را هدایت می‌کنند و روز به روز نوشته‌های پر شور و عکس‌های او بیشتر در هم تنیده می‌شوند.

گاهی، کارها و سفرهای خلافتانه ما با هم تلافی می‌کنند. این موضوع در کتاب‌ها و نمایشگاه‌های مشترکمان بیشتر عیان است، اما در کارگاه‌ها نیز می‌توان آن را دید. ما در کارگاه‌ها سعی می‌کنیم تجربه این روش کار کردن، یعنی جهان به‌مثابه همکار، را با دیگران در میان بگذاریم. این کتاب بازتاب تلاش‌ها و همکاری‌های ما در قالب نوعی دونوازی، یا پوینت / کانترپوینت، جلو و عقب رفتن بین دو دیدگاه مرتبط و در عین حال متمایز مان است، طوری که من بیشتر بر جهان عکاسی خیابانی تمرکز می‌کنم و ربکا بیشتر بر جهان تصویر شاعرانه. در آخر، باور داریم که اگر به عکاسی‌تان ایمان داشته باشید، در نهایت، سوار هر اتوبوسی که شده باشید، عکاسی شما را به جایی می‌برد که باید.

الکس وب

الکس وب
ALEX WEBB
هاوانا، ۲۰۰۶

اولین عکس

وقتی از آدم‌ها در خیابان عکس می‌گیرم - چه در لندن، چه در استانبول، مادرید، هاوانا، اوکساکا، سنول، یا نیویورک که محل زندگی من است - اولین باری که دکمه شاتر را فشار می‌دهم، انگار دارم سؤالی را می‌پرسم: آیا می‌توانم عکس بگیرم؟
و دومین بار: می‌توانم عکس دیگری بگیرم؟ و بعد دیگری...

الکس وب

الكسوب
ALEX WEBB
شرق لندن، ٢٠١٠